

остваривања мјеста и улоге Уставног суда у правном поретку и конкретним околностима.

Пропуштањем да се актом уставне снаге предвиде принципи адекватног уређења питања судијске зараде и услова рада, остављен је правни простор који се може и не мора уредити законом. Позитивноправна законска решења на овом плану се могу оцијенити као несистематизована и некохерентна. Тако је, нпр. питање зараде судије Уставног суда, регулисано Законом, којим су уређене зараде и друга питања носилаца правосудних функција. Без адекватних материјалних и техничких услова за непосредно вршење уставносудске власти, у односу на доминације органа законодавне и извршне власти на овом плану, чији је утицај, институционални или ванинституционални, често непримјерено присутан. Обавезност одлуке Уставног суда значи да се последице њеног објављивања нико не може позивати на закон, односно други општи или појединачни акт, за који је утврђено да је противуставан, односно противзаконит. Извршност одлуке Уставног суда изражава се у обавези државних и других органа да у оквиру својих права и дужности извршавају одлуку Уставног суда, а за њено неизвршавање предвиђена је санкција због кривичног дјела-неизвршење судске одлуке. Коначност одлуке Уставног суда подразумијева да против ње у правном систему Црне Горе, нема правних љекова, нити се о њој више може расправљати. Устав не допушта преиспитивање укидајућих одлука, последице објављивања, односно достављања учесницима у поступку.

Критике на рад Уставног суда, углавном су паушалне процјене оних који преко оспоравања одлука Уставног суда покушавају да остваре своје политичке циљеве, при чему често те одлуке и не прочитају.

Томе потенцијално доприноси чињеница да према Амандману XVI, највише политичко тијело (Скупштина), врши избор свих седам судија Уставног суда и да је одредбама члана 5. Уставног закона за спровођење Амандмана I до XVI на Устав Црне Горе прописано да ће се за избор свих судија Уставног суда расписати јавни позив, у року од 30 дана од дана усклађивања Закона о Уставном суду с Амандманима. Одредбом члана 93ц Закона о измјенама и допунама Закона о Уставном суду Црне Горе, прописано је да досадашњи предсједник и судије Уставног суда настављају са радом до избора свих судија Уставног суда, односно потребног броја судија Уставног суда за одлучивање, у складу с Уставом и овим законом, из чега произилази да досадашњем предсједнику и судијама мандат престаје на основу закона, а не Устава или Уставног закона.

Такав начин избора и престанка функције судија Уставног суда, не пружа довољно правних гаранција да ће се њихов избор извести на основу објективних критеријума и стручности носилаца уставносудске функције, односно да и будуће судије без обзира на уставни мандат (од 12 година), у току трајања мандата неће бити подвргнути политичкој подобности